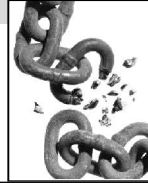

Лі РЭС #5(16) 10.2007 Лі аі аоаі а

Інфармацыйны агляд рэгіянальных і агульнанацыянальных падзеяў

Навіны, факты, камэнтары, карысныя парады:
эканоміка, грамадства, права, зьмены заканадаўства,
калектыўная абарона грамадзкіх інтарэсаў, правоў і свабодаў ...

Ó ÍŌÍ ÀÐŪ:

* **ст. 2**

■ Міліцыя сачыла ...

* **ст. 3-7**

■ Камэнтар ...

праваабаронцы

* **ст. 2-7**

■ ПРАВА КОЖНАГА -
ЖЫЦЬ У СВАБОДЗЕ

ФОТА ...

* **ст. 8**

■ А Беларусь - живе!

Ÿ; ÐÀÌ ÅÉÑÊ² Ì ÀÐŌ -
Ó Ì ÅÍ ÑÊÓ ...

і ѿñі ÀÍ ÀÐÀÌ À

Ініцыятыва
"Мы - Ліцьвіны"
& Licviny-INFA
Цэнтар Ліцьвіны
ў Жодзіне

ЎІ ДАІ АЭНЭ2 І АДО

ПАРАД СІЛЫ, распачаты на ДЗЕНЬ ВОЛІ - спыніўся Эўрапейскім маршам!
 Але, сілавікі дзейнічалі мэтава - прывінтыўна затрымлівалі актывістаў у рэгіёнах, шкодзілі ў арганізацыі мерапрыемства ... Людзей палохалі звальненнямі з працы, адлічэннямі з вучобы, перашкаджалі ў камунікацыі і псыхалягічна ціснулі на семы ...

— 12 кастрычніка 2007 г. прыкладна а 18.30 да мяне дамоў завітаў капітан міліцыі, начальнік аддзелу аховы правапарадку РАЎС г. Барысава Вячаслаў Паўлавец.
 У ходзе размовы ён задаў мне пытаньне, ці збіраюся я ехаць на “Эўрапейскі марш”, які мае адбыцца 14 кастрычніка бягучага году, а калі збіраюся, тады а якой гадзіне дакладна й дзе знаходзіцца месца збору іншых плянаваных удзельнікаў маршу. Я адказаў, што згаданае мерапрыемства дазволенае ўладамі, таму я маю права на ім прысутнічаць. Капітан Паўлавец сказаў, што добра ведае пра санкцыянаваны характар акцыі, але настойліва параіў у Менск ня ехаць.

14 кастрычніка 2007 г. а сёмай раніцы мне да дому нехта патэлефанаваў. Адказала жонка. Мужчынскі голас запытаўся: ці дома знаходзіцца Анатоль Зянонавіч? Жонка казала, што зараз запрасіць мяне да тэлефону. Калі я ўзяў слухаўку, то ў ей ужо былі кароткія гудкі. Навучаны сумным вопытам, я адразу здагадаўся, што супрацоўнікі міліцыі правяраюць, ці я дома, і што мая плянаваная паездка ў Менск можа не адбыцца. Я адразу апануўся, выйшаў ва двор. За брамкаю, мэтрах у дваццаці, стаяў легкавік з прыватнымі нумарамі, іншамарка. На жаль, нумар машыны я не запамніў. Марку таксама не магу ўзгадаць. Калі я падыйшоў да машыны, кіроўца адкрыў бакавое шкло. У салоне сядзелі два маладыя чалавекі ў цывільным. Я запытаўся ў іх: што, ахова? Смяючыся, яны адказалі: так,

Міліцыя сачыла за апазыцыяй у рэгіёнах у дзень Эўрапейскага Маршу

Дэмакратычны актывіст Анатоль Аскерка звярнуўся ў пракуратуру Барысава са скаргаю. Увесь дзень 14 кастрычніка за ім сачылі супрацоўнікі міліцыі й КДБ, каб не дазволіць яму ўдзельнічаць у Эўрапейскім Маршы ў Менску.
 Прапануем вашай увазе тэкст скаргі Анатоля Аскеркі, ў якой палітык падрабязна распавядае пра незаконныя дзеянні міліцыянтаў.

Эўрапейскі марш прайшоў без СПЭЦНАЗУ

«Вайну» перанеслі зь Менску ў рэгіёны - далей ад Эўрапейскіх амбасадаў ...

Я адказаў, што так, на рынак. Мне прапанавалі сесці ў машыну. На маю просьбу прадставіцца адказалі адмоўна. Баючыся правакацыяў, калі мяне могуць потым абвінаваціць у непадпарадкаваньні супрацоўнікам міліцыі, я сеў у легкавік. На рынку пад пільным наглядом маіх “целаахоўнікаў” я разам з сваім шваграм зрабіў неабходныя пакупкі. Потым мы зноў селі ў аўто і рушылі ў накірунку дома. Пасля таго, як швагар выйшаў каля свайго дому на вуліцы Батурына, кіроўца ветліва папрасіў прабачэньня і сказаў, што яны маюць загад ад кіраўніцтва даставіць мяне ў РАЎС. У кабінэце, куды яны мяне завялі, чалавек у цывільным прадставіўся як “падпалкоўнік Волкаў”. Гэта было прыкладна а дзесятай раніцы. На маю просьбу даць тлумачэньні з нагоды майго знаходжаньня ў РАЎС, падпалкоўнік Волкаў адказаў, што яму вядома аб намеры ехаць у Менск на “Эўрапейскі марш”. Тады я зноў згадаў аб тым, што мерапрыемства зьяўляецца санкцыянаваным. Сьмяючыся, Волкаў сказаў, што ў маіх інтарэсах застацца на момант правядзеньня акцыі ў Барысаве, каб пазьбегнуць

кожную гадзіну яны тэлефанавалі мне да дому, прадстаўляліся: “Вашы ахоўнікі” і пыталіся, ці я дома? Апошні раз мне патэлефанавалі а 17 гадзіне. Ужо пасля гэтага яны зьехалі.

На падставе вышэйзгаданага, а таксама кіруючыся арт. 4-6, 14, 27 Закону аб пракуратуры Рэспублікі Беларусь, Анатоль Аскерка просіць прыняць меры пракурорскага рэагаваньня ў адносінах да пералічаных асобаў, якія парушылі ягонае канстытуцыйнае права на свабоду меркаваньняў, перакананьняў, іх свабоднае выяўленьне, а таксама на свабоду сходаў, мітынгаў і вулічных шэсьцяў, зафіксаваных ў Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь.

Па матэрыялах Радыё “Свабода”

КАМЭНТАР АЛЯКСЕЯ ЛАПІЦКАГА

Аляксей Лапіцкі - праваабаронца з Жодзіна, выпускнік праграмы па міжнародным праве правоў чалавека й выкарыстаньні міжнародных стандартаў у нацыянальнай і міжнароднай абароне грамадзянскіх і палітычных правоў асобы ...

Аляксей Лапіцкі:

- Падобныя дзеянні сілавікоў у дачыненні да ідэалігічных апанэнтаў рэжыму, фіксуемыя пэрыядычна па ўсёй Беларусі, адрозьніваюцца толькі дэталямі. У сваёй аснове яны - цалкам неправамерныя і, безумоўна, патрабуюць дакладнай фіксацыі, зваротаў у нацыянальны праваахоўна-судовыя інстанцыі і да міжнародных “арбітраў” (у Камітэт ААН па Правах Чалавека). Такім чынам, масавы і сьстэмны характар парушэньня правоў асобы можа быць дакумэнтавана пацверджаным і стацца прадметам для разгляду на ўзроўні Савету ААН па Правах Чалавека. А гэта значна больш уплывовы інструмэнт абароны парушаемых правоў, чым Камітэт ААН. Такім чынам, міжнародная супольнасьць даволі дзейнымі спосабамі дапамагае краінам-

Працяг на ст. 4-5

ахова. Тады я патлумачыў, што зьбіраюся ісьці на рынак, ці дазваляюць яны гэта мне зрабіць? Яны адказалі, што няма пытанняў. Прыкладна а палове на дзевятую раніцы я накіраваўся на аўтобусны прыпынак. Праз некалькі дзесяткаў мэтраў мяне дагнала вышэйзгаданая іншамарка. Запыталі: куды? на рынак?

toxaby.livejournal.com/144650.html

магчымых непрыемнасьцяў, напрыклад, выкарыстаньня фізычнае сілы супраць мітыngoўцаў. Дадаў, што бліжэйшы час мы будзем бясседаваць, будзем “вас выхоўваць”. Бяседа цягнулася да 13 гадзіны. Потым ён выклікаў тую самую машыну з тымі самымі маладымі людзьмі, на разьвітаньне сказаўшы, што настойліва не рэкамэндуе ехаць у Менск. На гэта я адказаў, што ўжо не паеду, таму як згублены час. На тым жа аўтамабілі мяне адвезлі да хаты. Перакусіўшы, я па просьбе жонкі, накіраваўся ў краму за прадуктамі. За брамку мяне чакала ўжо знаёмая машына. Гэта была прыкладна а палове на другую гадзіну дня. Пад суправаджэньнем машыны я схадзіў у краму. Па дарозе да дому мае “целаахоўнікі” папярэдзілі мяне, што будуць тэлефанаваць да дому кожную гадзіну, каб правяраць маю прысутнасьць дома. Так

ii рэс аі адаі а

"ААЕІ О"

çü ì áí ñêó

Licviny-INFA

Працяг,
пачатак на
ст. 2

Міліцыя сачыла ...

КАМЭНТАР АЛЯКСЕЯ ЛАПІЦКАГА ...

парушальніцам міжнародных пагадненняў у галіне правоў чалавека паважаць узятыя на сябе абавязкі і безумоўна гарантаваць сваім грамадзянам поўную рэалізацыю міжнародных стандартаў права на адпаведнай нацыянальнай тэрыторыі.

Пакуль чыноўнікі абсалютна безпакарана кіруюцца не прававымі нормамі і законам, а загадамі і голай ідэалагічнай мэтазгоднасцю - будзе існаваць спрыяльная глеба для пашырэння практыкі злоўжыванняў уладаю, палітычнага пераследу і рэпрэсіяў ...

Галоснасць і публічнасць, веданьне ўласных правоў і настойлівасць у дасягненні справядлівага прысуду з выхадам, калі гэта патрэбна, на міжнародныя механізмы абароны - ёсць адзіным спосабам супрацьстаяць праўнаму бязмежжу і гвалту ў краіне.

Святлана Лапіцкая:

- У выпадку Анатоля Аскеркі з Барысава, якога без аніякага тлумачэння "невядомыя" асобы не пусkali на санкцыяваны ўладамі Эўрапейскі марш, праглядаецца поўнае свавольства ў дзеяннях міліцыі, нейкая бандыцкая брутальнасць зносінаў з чалавекам, у дачыненні да якога апошнія нясуць зусім іншыя абавязкі - ахоўваць ягоныя правы. Самым

паказальным для Барысаўскай справы ёсць тое, што сілавікі, нават, не паспрабавалі хоць неjak фармальна ўзаконіць свае дзеянні ...

Гэта можа быць сведчаннем таго, што яны цалкам упэўнены ў бяздзейнасці праваахоўна-судовых інстытуцыяў альбо спадзяюцца на пасыўнасць ці неінфармаванасць самаго пацярпелага. Лёгіка праста - калі на нацыянальным роўні пацярпелама ад рук службоўцаў няма на што разлічваць, дык ён і не будзе нічога рабіць. А мінулагадня падобная Жодзінская справа (калі з "маршруткі" за рукі і за ногі выносілі актывістаў, якія ехалі на "Чарнобыльскі Шлях") паказала, што "нашая шануюная" пракуратура не можа пацвердзіць падобныя неправамерныя дзеянні (нават зафіксаваныя на фота) супраць апазыцыянераў, бо не можа ўзбудзіць справы супраць (напрыклад намесніка начальніка Жодзінскай міліцыі тав. Дарошкі ...). На гэтым функцыі пракуратуры ў беларускіх умовах, нажал, спыняюцца ...

Таму парушальнікі ўпэўненыя - усё будзе ціха і спакойна. У такіх варунках атрымаўшыя звышпаўнамоцтвы міліцыянты пачынаюць адчуваць сябе "законам" - ім здаецца, што яны самі вольныя калі ім заўгодна пазбавіць любога з грамадзянаў ягоных правоў і свабоду! Аднак, гэта далёка не так проста. Яны ведаюць, што здзяйсняюць злачынства. Яны ведаюць і баяцца быць апазнанымі ... - любая сістэма, асабліва тая, якая працуе неправамерна пакідае за сабою сьляды ўласных злачынстваў, і яна - не даўгавечная.

ПРАВА КОЖНАГА - ЖЫЦЬ У СВАБОДЗЕ

Дванаццаць патрабаванняў Эўропы да ўладаў Беларусі - гэта шлях да законнасці і згоды, магчымасць атрымаць сапраўдную дапамогу для стабільнага развіцця краіны.

Апынуўшыся у падобных умовах чалавек, да якога ўжываецца гвалт з боку “праваахоўнікаў” становіцца перад фактам, што ў гэтай краіне яго няма каму абараніць. Дзяржструктуры, якія мусяць гэта рабіць - дзейнічаюць па нейкім “вар’яцкім пляне” - яны маюць зусім іншыя задачы ў адносінах менавіта да гэтага канкрэтнага чалавека. Бо ён - не такі як яны. Ён мае іншыя погляды. Ён па іншаму думае і размаўляе, не на той мове і г. д. ... - гэта палітычны апанэнт рэжыму. І адно гэта адразу пазбаўляе яго ўсіх правоў і свабоды. І гэта ўжо - страшна. Бо гэта - таталітарны выклік грамадству, выклік брутальнага й цынічнага клану, які расплачваецца за ўласныя “экспэрымэнты” з агульнанароднай казны. І за народныя грошы пазбаўляе гэты ж народ дэмакратычнага выбару, дэмакратычных каштоўнасцяў і абсалютна безкаштоўнай свабоды.

Аляксей Лапіцкі:

- Аднак, у нас ёсць надзейная міжнародная прававая апора. Кожны мусіць ведаць, што Міжнародны Пакт аб грамадзянскіх і палітычных правах (ад 1966г.), падпісаны Беларуссю, і адпаведны палажэнні Канстытуцыі РБ утрымліваюць поўны пералік правоў і свабоды наўпростага дзеяння, дзеля безумоўнага забеспячэння якіх Дзяржавы-Удзельніцы (у тым ліку і Беларусь) пагадзіліся ўзгадняць і рэгляментаваць свае намаганні як гаранты поўнага і безумоўнага іх выканання, у дакладнай адпаведнасці з дзейнымі агульнапрызнанымі прынцыпамі і нормама міжнароднага права. Пры гэтым, у галіне правоў і свабоды кожны грамадзянін (на ўзроўні з дзяржаваю) сёння прызнаны паўнаважным суб’ектам міжнароднага права. Таму, калі грамадзянін бачыць бяздзейнасць нацыянальнай праваахоўна-судовай сістэмы па фактах парушэння ягоных правоў і свабоды ён можа самастойна наўпрост звяртацца да міжнародных механізмаў праўнай абароны і да абсалютна незангажаваных экспертаў права, якія паставяць усе кропкі над “і”.

Для грамадзянаў Украіны ці Расеі, напрыклад, сёння самым дзейным міжнародным механізмам абароны правоў і свабоды ёсць зварот у Эўрапейскі суд. Для Беларусі, удзельніцы Міжнароднага Пакту і заснавальніцы ААН, на сёння, пакуль, працуе толькі механізм індывідуальнага звароту ў Камітэт ААН па Правах Чалавека.

Такім чынам, толькі звяртаючыся да правосуддзя (да нацыянальнага і потым да міжнароднага) кожны грамадзянін можа і павінен прыцягнуць увагу адпаведных інстытуцыяў да фактаў наяўнасці і беспакаранасці парушэння правоў і свабоды (калі такія маюць месца), спрыяць худчэйшаму спыненню падобнай практыкі злоўжывання ўладаю ў сваёй краіне.

Дабіцца ўзнаўлення ўласных правоў і пакарэння канкрэтных правапарушальнікаў у беларускіх умовах, часам, уяўляецца не магчымым. Але, гэта ёсць вельмі вялікай памылкаю (слабым месцам) тых, хто бязконца разьлічвае на ўласную беспакаранасць.

ЭўРАПЕЙСКІ ШЛЯХ ПРАЎШОЎ ПАД СОНЕЧНЫМ НЕБАМ.
КАСАК І ДУБІНАК СПЭЦНАЗУ - НЕ БЫЛО ЗАУВАЖАНА ...

Photo: Licviny-INFA

Бо механізмы праўнай міжнароднай абароны, нават без нацыянальнай падтрымкі, сёння існуюць. Яны абапіраюцца на трывалы падмурак міжнароднага права ў галіне правоў чалавека і ў цяперашніх складаных праўных умовах у Беларусі, яны здольныя накіпляць свой безадказна дзейсны (на больш працяглым этапе часу) патэнцыял. Яны дзейнічаюць не адразу.

Навогул, час працуе на дэмакратычныя змены і рухае краіны сусвету да прадказальнай, праўнай і справядливай супольнасці. Злодзеі - становяцца вядомымі, справы аб злачынствах - толькі чакаюць свайго часу для належнага вырашэння ...

У гэтай сытуацыі, варта было б нагадаць, што сляпыя выканаўцы злачынных загадаў, ці тыя, хто сьведома здзяйсняе правапарушэнні (карыстаючыся ўладнымі паўнамоцтвамі) павінны ведаць, што ім калісьці абавязкова прыйдзеца несці адказнасць. Таму тыя, каго прымушаюць уздзейнічаць на грамадзянаў неправавымі метадамі, павінны зразумець тое, што можна, а чаго пры любых умовах нельга рабіць ...

У іншым выпадку - іх будзе выкарыстоўваць у якасці зброі карпаратыўная вэртыкаль ўлады.

Хай чыноўнікі высокага ўзроўню самі паспрабуюць патлумачыць тады бяздзейнасць дзяржаўнай праваахоўна-судовай сістэмы па падобных фактах палітычнага пераследу, а таксама ўсю тую неправамерную практыку, якая будзе станавіцца прадметам галоснай і ўплывовай праўнай ацэнкі.

Хай нехта зь іх, патлумачыць з пазыцыяў абавязковасці выканання міжнародных стандартаў права і дамоўных абавязкаў краіны, чаму падобныя факты маюць месца!

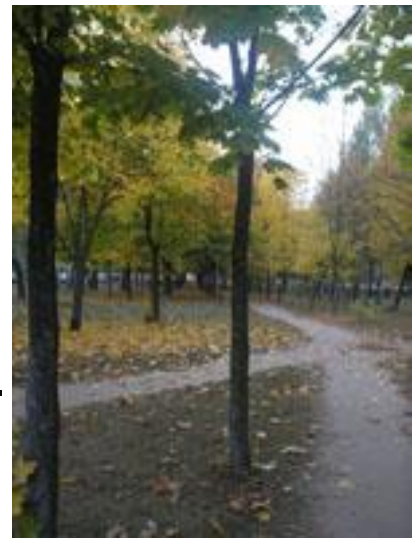
Працяг на ст. 6

І Ї Ё АЇ ДАА

ЏА Ў; ДАЇ АЁЊЁ² АЇ ДАА !

І Ї Ё АЇ ДАА -
 ØĖBŌ, ÆUĀĀB
 Ī ĘŪĪ Ū
 Ī ĐŪĐĪ ÄŪ,
 ÄÇ²ĀĪ ŃĪ Ū
 ŃĪ Ī Ó
 ĀĪ ŃĀĪ ŪŃĖĀÉ
 Ö²ØŪ,
 ² ÇĪ ĘÀŌĀĪ
 ĐÄÇŪĚ²ŌŪĪ ĘB
 ÄĀĐĪ Ä² -
 ŃĀĪ Ī ŌĀ
 ĭ ŃĪ ÄĪ ²Ī Äĭ
 ÖÄÓØŪ ... АЛ

Працяг, пачатак
на ст. 2-5

Хай ён патлумачыць, якім чынам падобныя дзеянні дзяржаўных суб'ектаў права стасуюцца з імкненнем да рэалізацыі прынцыпаў дэмакратычнай і прававой дзяржавы!?

Хай паспрабуе тады даказаць, што праваахоўна-судовая і адміністрацыйная сыстэмы Беларусі - працуюць на поўнае і безумоўнае выкананьне патрабаваньняў Міжнароднага Пакту аб грамадзянскіх і палітычных правах, Венскай канвэнцыі аб праве міжнародных дамоваў, а таксама адпаведных нормаў Канстытуцыі і нацыянальнага заканадаўства!

Такім чынам, кожнае парушэньне правоў чалавека, кожны пацярпелы ад свавольства чыноўнікаў, адміністрацыі, любога іншага суб'екту права ў краіне будзе абарачвацца для рэпрэсыўнага мэханізму бумэрангам, той перашкодаю, на якой рэжым ўрэшце абавязкова "зломіць сабе зубы"...

*** **

І сапраўды, моц і прырытэт права даўно асэнсаваныя ў сьвечце. Толькі глупцы ... дазваляюць сабе пляваць супраць ветру ды й спыняць рух "цягніка гісторыі".

Будучыня - за свабодным і годным чалавекам. Дзеля гэтай свабоды і гэтага сьвятога права "Чалавекам звацца" варта жыць, змагацца і ... - перамагаць.

Кожны чалавек - паўнаважны суб'ект міжнароднага права ў справе абароны ўласных правоў і на кожным кроку да праўды ён можа цалкам разьлічваць на падтрымку сусьветнай праўнай супольнасьці як на нацыянальным, гэтак і на міжнародным узроўні.

**Па матэрыялах Радыё Свабода,
Алесь Вольны, Licviny-INFA**

О Ї А Ё Њ Æ² Ö Ū ...

Вуліцаў імя Вайніловіча, Брыля і Сапегі ў Менску ня будзе?

Іна Студзінская, Менск Рашэньне дэпутатаў Менгарсавету перайменаваць вуліцу Берсана ў вуліцу Вайніловіча, а таксама надаць новым сталічным вуліцам імёны Лява Сапегі й Янкі Брыля не прайшло прававой экспэртызы ў Міністэрстве юстыцыі. Пра гэта паведаміла "Наша Ніва" са спасылкай на крыніцу ў Менгарвыканкаме.

26 верасня на пятай сэсіі Менскага гарадзкога савету дэпутаты пастанавілі даць назвы шэрагу новых і перайменаваць некаторыя вуліцы сталіцы. З просьбай назваць вуліцы імёнамі **Сапегі, Брыля і Вайніловіча** зьвярнулася Таварыства беларускай мовы і Рымска-каталіцкі касьцёл. У новым мікрараёне Міхалова плянавалі новым вуліцам надаць імёны клясыка беларускай літаратуры Янкі Брыля й вядомага дзяржаўнага і палітычнага дзеяча Беларусі, канцлера Вялікага Княства Літоўскага Лява Сапегі. Таксама было рашэньне аб перайменаваньні вуліцы Берсана ў вуліцу імя заснавальніка касьцёла сьвятых Сымона і Алены Эдварда Вайніловіча. Тады "за" прагаласавалі 37 дэпутатаў з 44.

Дэпутат Менскага гарадзкога савету, намесьнік старшыні камісіі па культуры **Ўладзімер Краўчанка** паведаміў, што афіцыйнага адказу зь Міністэрства юстыцыі дэпутаты пакуль не атрымалі. Але навіной быў здзіўлены: "Павінна ж быць нейкая прычына! Дапусьцім, называньне вуліцы імём Напалеона Орды прайшло экспэртызю, чаму тады Сапегі не прайшло? Берсана — так, тут

А БЕЛАРУСЬ – ЖЫВЕ!

У межах Ініцыятывы “За Эўрапейскі ГОРАД” (Жодзіна) пры падтрымцы барда Кастуся Герашчанкі, ТБМ і БНФ “Адраджэньне” у Жодзіне правялі аўтарскі канцэрт: “А Беларусь – ЖЫВЕ!”.

Дадзенае мерапрыемства, ня гледзячы на даволі позні час, сабрала з паўсотні слухачоў, сярод якіх былі як людзі сярэдняга, гэтак і маладога веку, падлеткі й дзеці.

Канцэрт распачаўся прамоваю Аляксея Лапіцкага, які ў некалькіх словах прадставіў прысутным свайго сябра, таленавітага барда Кастуся Герашчанку, і зьвярнуў увагу аўдыторыі на безкаштоўную сілу мастацтва, якое ўмацоўвае гэтак патрэбныя кожнаму чалавеку – веру, надзею і любоў, цудатворныя маякі і апоры ў жыцці кожнага чалавека, здольныя рабіць сапраўды немагчымае ...

Было адзначана, што для таго, каб Беларусам адстаяць уласную чалавечую вартасць і зьберагчы нацыянальныя сьвятыні трэба любіць сваю краіну, верыць у ейную будучыню, у адраджэньне нацыянальнай спадчыны, мовы ... традыцыяў эўрапейскасці.

– Што б не адбывалася, у выніку – перамагае заўсёды любоў і свабода.

Беларусь была, ёсць і будзе неад’емнай часткаю Эўропы, дзе каштоўнасці дэмакратыі ёсць асноваю для

ўстойлівага разьвіцця грамадства, росту эканомікі і разьвіцця дабрабыту.

Эўрапейскі горад – гэта як зьнешняя ўпарадкаванасць і чысьціня вуліцаў, кветкі, роўныя тратуары ..., гэтак і высокая культура ўзаемаадносін, павага да нацыянальных здабыткаў і дэмакратычных каштоўнасцяў, нацыянальнай гісторыі, мовы ... Гэта – утульны дом для ўсіх – месца, дзе нараджаюцца і гадуецца дзеці. Гэта – тая атмасфэра дабразычлівай павагі да права кожнага чалавека, у якой можа нармальна і бясспечна, безканфліктна разьвівацца свабодная і гуманістычна арыентаваная грамадзкая супольнасць Беларусі.

З кожным новым сьпевам, які камэнтаваў сам Кастусь Герашчанка, аўдыторыя адгукалася ўсё новымі і новымі цёплымі аплядысмантамі. Падчас выступу прагучалі шматлікія выдатныя творы на вершы В. Супруна, А. Сокалава, Ав.

Дзержынскага, В. Шніпа, Г. Бураўкіна, А. Марачкіна, С. Чыгрына, К. Герашчанкі, Зьм. Марозава ... з альбому пад назовам “Час выбіраць”, які быў запісаны аўтарам у 2007 годзе.

Прэзентацыяй фільму “Беларускі фронт” ці “Размовы пра мову” рэжысэра Віктара Корзуна, была завершана сустрэча.

Гэта была – сустрэча сяброў, пасля якой засталіся добрыя эмоцыі і ўспаміны.

Напрыканцы прысутныя прыдбалі на памяць дыскі з песьнямі любімага артыста і гурта “Пліса”.

Такім чынам, выдатны восеньскі дзень быў завершаны цёплай сяброўскай вечарынаю, памяць аб якой, думаецца, застанеца ў кожнага ўдзельніка добрым успамінам.

Як ніколі было ясным і зразумелым: Беларусь – Жыве! Яна дышае сьвежым паветрам пераменаў, што бяруць пачатак у кожным закаханым у свабоду сэрцы, у думках і надзеях, у нашае веры, якую не здольныя вынішчыць ні пакуты, ні мана, ні здрада ...

З кожным сьвежым подыхам прасторы вецер пераменаў напаўняе ветразі нашых мараў і спадзяваньняў, скіроўвае нас у новую будучыню, свабодных і годных людзей, дзяцей сваёй матчыны Радзімы, незалежнай, вольнай і непадкупнай – нашай адзінай у сьвеце Спадчыны – БЕЛАРУСІ.

Алесь Вольны, Licviny-INFA

У выданьні выкарыстоўваецца правапіс першакрыніцаў (калі ён блізкі да сучаснага клясычнага варыянту). Пераклады робяцца з улікам сучаснай канцэпцыі натуральнага ўнармаваньня абодвух правапісаў (да- і паслярэфармаванага). Рэдакцыя працуе без карэктара, таму прыносіць свае прабачэньні за магчымыя адрукі ў тэкстах ...

Бліжэйшы канцэрт барда з в.а. “Пліса” - 24.11.2007г., Зялёны Бор